



رسول الله صلى الله عليه و سلم در حالی که کف دستم بین دو کف دستانش بود، آنچنان به من تشهد آموخت که سوره‌ای از قرآن می‌آموخت

از ابن مسعود رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلى الله عليه و سلم در حالی که کف دستم بین دو کف دستانش بود، آنچنان به من تشهد آموخت که سوره‌ای از قرآن می‌آموخت. [به این ترتیب: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». و در روایتی آمده است که رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ، فَإِذَا قَعَدَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، فَإِذَا قَالَهَا أَصَابَتْ كُلَّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، ثُمَّ يَتَخَيَّرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ» یعنی: «همانا الله خود سلام است [بنابراین نگویید سلام بر الله] هرگاه کسی برای خواندن تحیات در نمازش نشست، باید چنین بگوید: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، که اگر چنین گوید، در واقع [سلامش] به هر بنده صالحی که در آسمان و زمین است و شهادت داده که معبودی جز الله نیست و محمد بنده و فرستاده اوست، رسیده است، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، یعنی: شهادت می‌دهم که معبودی جز الله نیست و شهادت می‌دهم که محمد بنده و فرستاده اوست. سپس هر درخواستی که دارد برگزیند [و در دعای پس از تشهد بگوید

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلى الله عليه وسلم تشهدى که در نماز گفته می‌شود را به ابن مسعود یاد داد، در حالی که دست او در دستانش بود تا آنکه توجه ابن مسعود به او باشد، همانگونه که سوره‌ای از قرآن را به او یاد می‌داد و این نشان دهنده توجه پیامبر صلى الله عليه وسلم و اهتمام او به تشهد از نظر لفظ و معنا بود. ایشان فرمودند: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ»: تحیات یعنی هر سخن یا گفتاری که دال بر بزرگداشت باشد؛ همه این بزرگداشت‌ها شایسته الله عزوجل است. «الصَّلَاةُ»: همان نماز معروف است که فرض و نفل آن برای الله تعالى است. «الطَّيِّبَاتُ»: گفتارها و کردارها و اوصاف پاکی است که دال بر کمال است؛ همه اینها شایسته الله تعالى است. «السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»: این دعایی است برای ایشان برای سلامت از هر آفت و امر ناپسند و افزونی از هر خیر. «السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ»: دعایی است برای سلامت نمازگزار و هر بنده نیکوکاری در آسمان و زمین. «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»: یعنی به قطع اقرار می‌کنم که معبودی به حق نیست جز الله. «وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»: به بندگی ایشان و اینکه آخرین پیامبر هستند معترفم. سپس پیامبر صلى الله عليه وسلم نمازگزار را تشویق نموده‌اند که از میان دعاها هر آنچه می‌خواهد برگزیند.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

